

บทที่ 4 ผลการทดลองและวิเคราะห์ผล

จากการงานวิจัยได้ทำการสร้างฟิล์มที่พื้นผิวด้วย อินเดียม ทิน ออกไซด์ (Indium Tin Oxide : ITO) ลงบนพลาสติกโดยใช้เทคนิคพลาสมาแบบ Naturatron Sputtering และการปรับปรุงพื้นผิวโดยใช้การทรีทเมนต์พื้นผิวด้วยเทคนิค Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ซึ่งในการทดลองได้ปรับเปลี่ยน พารามิเตอร์ ตามตารางที่ 3.1 และ 3.2 โดยผลการทดสอบจะแบ่งออกได้ดังนี้

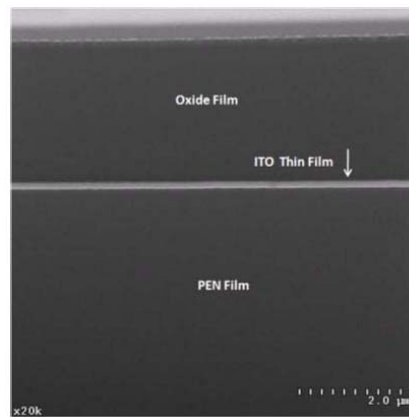
การสร้างฟิล์มที่พื้นผิวด้วย อินเดียม ทิน ออกไซด์ (Indium Tin Oxide : ITO) ลงบนพลาสติกโดยใช้เทคนิคพลาสมาแบบ Naturatron Sputtering ใช้การทดสอบด้วย SEM และ EDX เพื่อดูผลของฟิล์มบางที่ได้ถูกสร้างขึ้นจากการใช้เทคนิคดังกล่าว และการปรับปรุงพื้นผิวโดยใช้การทรีทเมนต์พื้นผิวด้วยเทคนิค Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ใช้การทดสอบด้วย contact angle meter เพื่อหาสมบัติการชอบน้ำ และการทดสอบด้วยการใช้ SEM เพื่อหาปริมาณทางเคมีของพื้นผิวของสารกึ่งตัวนำกับพลาสติก

4.1 การสร้างฟิล์ม อินเดียม ทิน ออกไซด์ (Indium Tin Oxide : ITO) ลงบนพลาสติก

โดยการสร้างฟิล์มอินเดียม ทิน ออกไซด์ ลงบนพลาสติก โดยใช้เทคนิคพลาสมาแบบ Naturatron Sputtering จะใช้การทดสอบด้วย SEM และ EDX เพื่อดูผลของฟิล์มบางที่ได้ถูกสร้างขึ้น ซึ่งแบ่งการทดสอบได้ดังนี้

4.1.1 การทดสอบชิ้นงานด้วย SEM จากกระบวนการสร้างฟิล์มบาง ITO

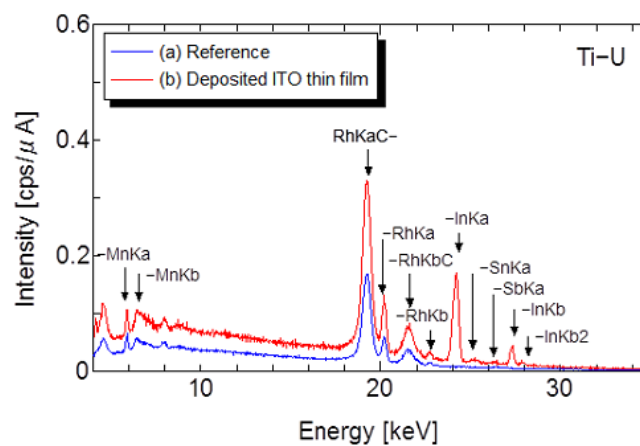
จากรูปที่ 4.1 แสดงถึงฟิล์ม ITO ที่ผ่านการสร้างโดยใช้เทคนิคพลาสมาแบบ Naturatron Sputtering ซึ่งจะมีความหนาของชั้นฟิล์มที่เกิดขึ้นประมาณ 145 nm อยู่บนวัสดุรองรับที่เป็นพลาสติกแบบ PEN โดยที่ฟิล์มที่เกิดขึ้นจากกระบวนการนี้จะเป็นผลึกและมีความขรุขระ (Roughness) น้อยกว่า 0.39 nm ซึ่งได้มาจากการทดสอบจากเครื่อง AlphaStep D-100

รูปที่ 4.1 ภาพตัดของฟิล์มบาง ITO ที่สร้างขึ้นบนพื้นผิวของพลาสติกชนิด PEN

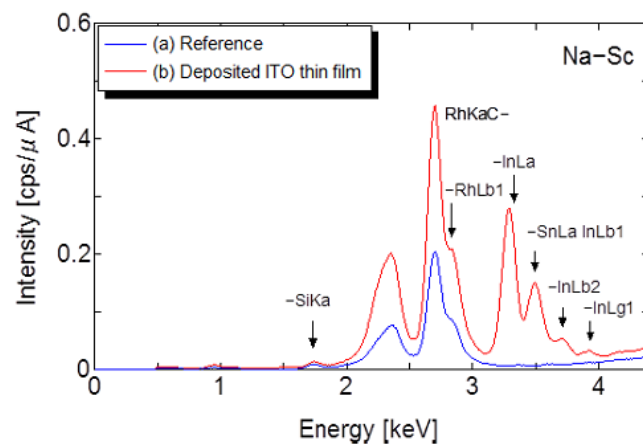
4.1.2 การทดสอบชิ้นงานด้วย EDX จากกระบวนการสร้างฟิล์มบาง ITO

- 1) การวิเคราะห์หาปริมาณของสเปกตรัม Ti-U (ไทเทเนียม-ยูเรเนียม) บนพื้นผิวของฟิล์ม ITO จากรูปที่ 4.2 เป็นการวิเคราะห์ปริมาณระหว่างพื้นผิวที่ไม่ได้รับและรับการสร้างฟิล์ม ITO โดยใช้เทคนิคเทคนิคพลาสมาแบบ Naturatron Sputtering จะสังเกตได้ว่าค่าสเปกตรัมของธาตุอินเดียม (In) และดีบุก (Sn) เช่น -InKa, -SnKa, -InKb และ -InKb2 ที่บริเวณประมาณ 24-28 keV มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัดระหว่างพื้นผิวที่รับการสร้างฟิล์ม ITO และไม่ได้รับการสร้างฟิล์ม ITO ซึ่งเป็นสิ่งยืนยันได้เป็นอย่างดีถึงการเกิดฟิล์มบาง ITO ในการใช้เทคนิคพลาสมาดังกล่าว

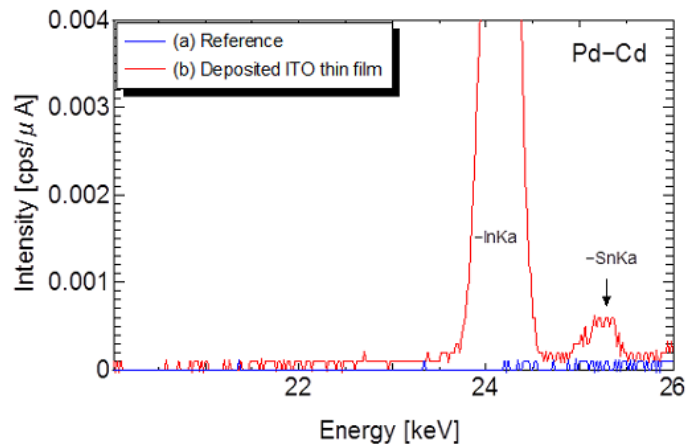
รูปที่ 4.2 สเปกตรัมของ Ti-U ระหว่างพื้นผิวที่รับและไม่ได้รับการสร้างฟิล์ม ITO

- 2) การวิเคราะห์หาปริมาณของสเปกตรัม Na-Sc (โซเดียม-สแกนเดียม) บนพื้นผิวของฟิล์ม ITO จากรูปที่ 4.3 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ปริมาณระหว่างพื้นผิวที่ไม่ได้รับและรับการสร้างฟิล์ม ITO โดยใช้เทคนิคพลาสมาแบบ Naturatron Sputtering จะสังเกตได้ว่าค่าสเปกตรัมของธาตุอินเดียมและดีบุกที่บริเวณ -InLa, -SnLa InLb1, -InLb2 และ -InLg1 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัดระหว่างพื้นผิวที่รับและไม่ได้รับการสร้างฟิล์ม ITO ซึ่งสเปกตรัมเหล่านี้เป็นองค์ประกอบของอินเดียมทินออกไซด์ทั้งหมด โดยที่บริเวณที่กล่าวถึงจะเป็นข้อบ่งชี้ชัดเจนถึงฟิล์ม ITO ที่เกิดขึ้นบนพื้นผิว PEN ได้เป็นอย่างดี อันเนื่องจากปริมาณของธาตุอินเดียมที่เกิดขึ้น

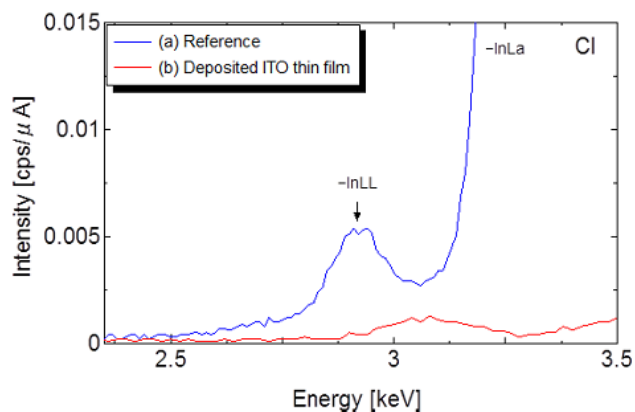
รูปที่ 4.3 สเปกตรัมของ Na-Sc ระหว่างพื้นผิวที่รับและไม่ได้รับการสร้างฟิล์ม ITO

- 3) การวิเคราะห์หาปริมาณของสเปกตรัม Pd-Cd (แพลเลเดียม-แคดเมียม) บนพื้นผิวของฟิล์ม ITO จากรูปที่ 4.4 เป็นการวิเคราะห์ปริมาณระหว่างพื้นผิวที่ไม่ได้รับและรับการสร้างฟิล์ม ITO เช่นเดียวกับรูปที่ 4.3 โดยจะสังเกตได้ว่าค่าสเปกตรัมของ -InKa และ -SnKa มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัดระหว่างพื้นผิวที่รับและไม่ได้รับการสร้างฟิล์ม ITO เป็นอย่างมาก โดยจะมีค่าปริมาณของ -InKa ที่สูงกว่าพื้นผิวที่ไม่ได้รับสร้างฟิล์ม ITO ในบริเวณประมาณ 24 keV ซึ่งจะเป็นข้อพิสูจน์ได้เป็นอย่างดีถึงการเกิดฟิล์มบาง ITO บนพื้นผิวของ PEN ซึ่งค่าดังกล่าวได้ทำการลบกับองค์ประกอบของพลาสติก PEN เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

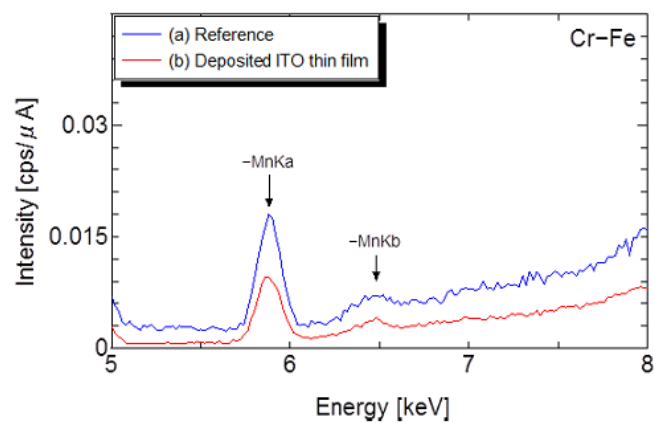
รูปที่ 4.4 สเปกตรัมของ Pd-Cd ระหว่างพื้นผิวที่รับและไม่ได้รับการสร้างฟิล์ม ITO

- 4) การวิเคราะห์หาปริมาณของสเปกตรัม Cl (คลอรีน) บนพื้นผิวของฟิล์ม ITO จากรูปที่ 4.5 เป็นการวิเคราะห์ปริมาณระหว่างพื้นผิวที่ไม่ได้รับและรับการสร้างฟิล์ม ITO เช่นเดียวกับรูปที่ 4.3 สังเกตได้ว่าค่าสเปกตรัมของ -InLL และ -InLa มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัดระหว่างพื้นผิวที่รับและไม่ได้รับการสร้างฟิล์ม ITO โดยที่ปริมาณของชั้นฟิล์ม ITO มีค่าที่ต่ำกว่าพื้นผิวของ PEN อันเนื่องมาจากการวิเคราะห์ที่เป็นสเปกตรัมของคลอรีนซึ่งเป็นอโลหะ โดยเป็นข้อพิสูจน์ได้เป็นอย่างดีถึงการที่ใช้เทคนิคเทคนิคพลาสมาแบบ Naturatron Sputtering ที่ทำการสร้างฟิล์ม ITO จะไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นน้อยในการวิเคราะห์สเปกตรัมของอโลหะแต่จะมีปริมาณสเปกตรัมของ -InLL และ -InLa ที่มากในพื้นที่ผิวของ PEN แทน เนื่องจากการปนเปื้อน

รูปที่ 4.5 สเปกตรัมของ Cl ระหว่างพื้นผิวที่รับและไม่ได้รับการสร้างฟิล์ม ITO

- 5) การวิเคราะห์หาปริมาณของสเปกตรัม Cr-Fe (โครเมียม-เหล็ก) บนพื้นผิวของฟิล์ม ITO จากรูปที่ 4.6 เป็นการวิเคราะห์ปริมาณระหว่างพื้นผิวที่ไม่ได้รับและรับการสร้างฟิล์ม ITO เช่นเดียวกับรูปที่ 4.3 จะสังเกตได้ว่าระหว่างพื้นผิวที่ไม่ได้รับและรับการสร้างฟิล์ม ITO จากการใช้เทคนิคเทคนิคพลาสมาแบบ Naturatron Sputtering ทั้งสองสเปกตรัมไม่มีความแตกต่างของปริมาณที่เกิดขึ้น อันเนื่องจากในสเปกตรัมที่วิเคราะห์นั้น ไม่ได้มีองค์ประกอบของอินเดียมอยู่นั่นเอง แต่มีองค์ประกอบของแมงกานีส (Mn) แทน

รูปที่ 4.6 สเปกตรัมของ Cr-Fe ระหว่างพื้นผิวที่รับและไม่ได้รับการสร้างฟิล์ม ITO

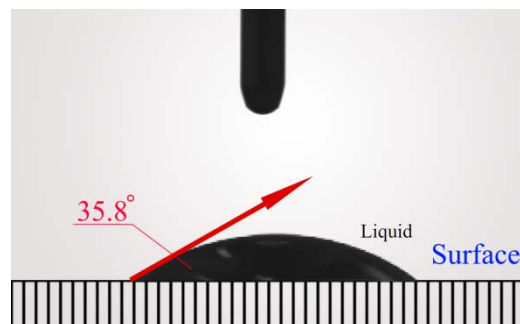
4.2 การปรับปรุงพื้นผิวโดยใช้พลาสมา ลงพื้นผิวของสารกึ่งตัวนำ

โดยการปรับปรุงพื้นผิวในงานวิจัยชิ้นนี้จะใช้ก๊าซออกซิเจนกับอาร์กอนเป็นก๊าซหลักในการทำทรีตเมนต์ของพื้นผิวที่เป็นสารกึ่งตัวนำ โดยใช้เทคนิคพลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ซึ่งในงานวิจัยในส่วนนี้จะใช้ซิลิกอนไดออกไซด์ (SiO_2) เป็นพื้นผิวของสารกึ่งตัวนำสำหรับการวิเคราะห์ และใช้การทดสอบด้วยเครื่อง Contact angle meter และ XPS เพื่อวิเคราะห์ถึงพื้นผิวที่เปลี่ยนไปซึ่งแบ่งการทดสอบได้ดังนี้

4.2.1 การทดสอบชิ้นงานด้วย Contact angle meter จากการทำออกซิเจนทรีตเมนต์ของพื้นผิว SiO₂

การทดสอบชิ้นงานด้วย Contact angle meter เป็นการหาเงื่อนไขสำหรับการทำทรีตเมนต์ที่ดีที่สุด ก่อนที่จะนำชิ้นงานไปทำการวิเคราะห์หาความแตกต่างของปริมาณเคมีที่เกิดขึ้นที่พื้นผิวของแผ่นซิลิกอนกับเครื่อง XPS ในลำดับถัดไป ซึ่งจากการศึกษาในเบื้องต้นพบว่า การเกิดพลาสมาจะทำให้ อะตอมและโมเลกุลของแก๊สเกิดการแตกตัว ซึ่งจะถูกแยกเป็นเรดิคอลล่างๆ โดยเมื่อทำการทำ ออกซิเจนพลาสมาทรีตเมนต์กับพื้นผิวดังกล่าวแล้ว จะทำให้เกิดออกซิเจนเรดิคอลจากการแตกตัวใน กระบวนการพลาสมาเข้าไปยึดเกาะกับพื้นผิวและสามารถดูผลของปริมาณเรดิคอลเบื้องต้นได้จากมุม สัมผัสของน้ำได้ อันเนื่องมาจากออกซิเดชันกันของน้ำกับออกซิเจนเรดิคอล โดยในที่นี้จะแบ่งการ ทดสอบออกเป็น 6 การทดสอบย่อยเพื่อดูผลความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติการชอบน้ำกับเงื่อนไขการ ปรับพารามิเตอร์ต่างๆของระบบพลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition เพื่อนำค่าที่เหมาะสมไปทำการวิเคราะห์หาปริมาณเคมีพื้นผิวด้วยเครื่อง XPS ในลำดับ ถัดไป

- 1) ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวที่แผ่นซิลิกอน โดยที่ไม่ได้ทำการใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition สำหรับการทำทรีต เมนต์กับพื้นผิวแต่อย่างใด ซึ่งจะพบว่ามุมสัมผัสของหยดน้ำประมาณ 35.8 องศาที่กระทำต่อ พื้นผิวของแผ่นซิลิกอนดังแสดงในรูปที่ 4.7

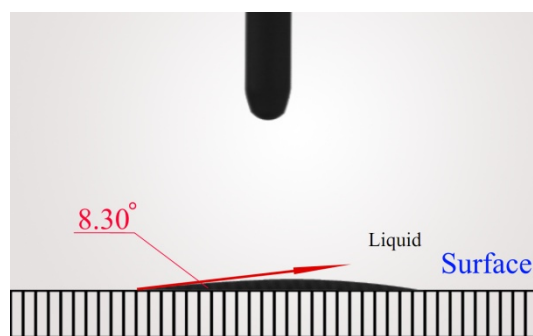
รูปที่ 4.7 มุมสัมผัสที่ 35.8 องศา กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO₂)

- 2) ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวที่แผ่นซิลิกอน โดยการใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำทรีตเมนต์กับพื้นผิว โดยการปรับกำลังของการกำเนิดความถี่(RF-Power) เป็น 150 W, 200 W, 250 W และ 300 W ในขณะที่ใช้อัตราการไหลของก๊าซอาร์กอนเป็น 10 L/min และเวลาสำหรับการทำทรีตเมนต์ที่ 10 นาที พบว่ามุมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวมีค่าลดลงเมื่อทำการเพิ่มกำลังขึ้นไปดังแสดงได้ดังตารางที่ 4.1 ซึ่งมุมของหยดน้ำที่ลดลงไปเกิดจากการออกซิเดชันกันระหว่างน้ำกับราดิคอลล

ตารางที่ 4.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง RF-Power กับ Contact angle ในการทำทรีตเมนต์กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2) โดยใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียว

RF-Power (W)	150	200	250	300
Contact angle (Degree)	25.6	18.4	15.2	8.3

โดยในรูปที่ 4.8 เป็นการแสดงพฤติกรรมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวของแผ่นซิลิกอนเมื่อใช้กำลังที่ 300 W. โดยที่มีมุมเป็น 8.3 องศา

รูปที่ 4.8 มุมสัมผัสที่ 8.3 องศา กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2)

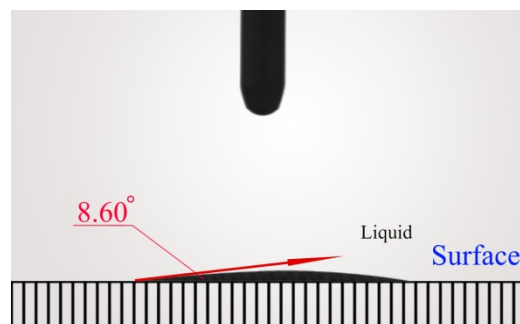
- 3) ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวที่แผ่นซิลิกอน โดยการใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำทรีตเมนต์กับพื้นผิว โดยที่ทำการปรับเวลาของการทำทรีตเมนต์เป็น 2 min, 4 min, 6 min, 8 min และ 10 min ในขณะที่ใช้อัตราการไหลของก๊าซอาร์กอนอย่างเดียวเป็น 10 L/min และกำลังของการกำเนิดความถี่

เป็น 300 W. พบว่ามุมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวมีค่าลดลงเมื่อทำการเพิ่มเวลาขึ้นไป ดังแสดงได้ดังตารางที่ 4.2 ซึ่งมุมของหยดน้ำที่ลดลงไปเกิดจากการออกซิเดชันชั้นกันระหว่างน้ำกับราดิคอลล แต่จะสังเกตได้ว่าการใช้เวลาที่เพิ่มขึ้นของการทำทรีตเมนต์อาจจะทำให้เสียเวลาโดยใช้เหตุเนื่องจากที่มุมของหยดน้ำลดลงไปไม่มากพอเมื่อเทียบกับเวลาที่ต้องเสียไป

ตารางที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาทรีตเมนต์กับ Contact angle ในการทำทรีตเมนต์ กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2) โดยใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียว

Time Treatment (min)	2	4	6	8	10
Contact angle (Degree)	18.7	16.5	13.4	11.5	8.6

โดยในรูปที่ 4.9 เป็นการแสดงพฤติกรรมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวของแผ่นซิลิกอนเมื่อทำออกซิเจนทรีตเมนต์เป็นเวลา 10 นาที โดยที่มีมุมเป็น 8.6 องศา

รูปที่ 4.9 มุมสัมผัสที่ 8.6 องศา กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2)

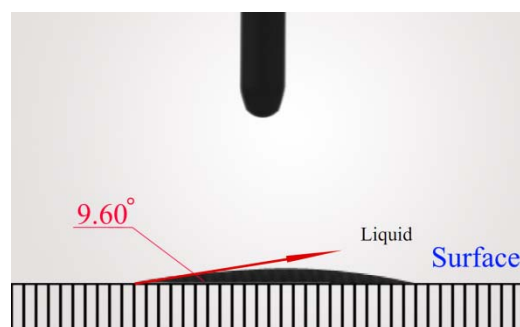
- 4) ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวที่แผ่นซิลิกอน โดยการใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำออกซิเจนทรีตเมนต์กับพื้นผิว โดยทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยที่ให้อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.3 L/min ตามลำดับ นอกจากนี้ยังคงที่สำหรับเวลาในการทำออกซิเจนทรีตเมนต์ที่ 10 min แต่สิ่งที่จะปรับเปลี่ยนค่าเป็นกำลังของการกำเนิดความถี่ที่เป็น 150 W, 200 W, 250 W และ 300 W ซึ่งจากการทดลองพบว่ามุมของหยดน้ำ

ที่กระทำกับพื้นผิวมีค่าลดลงเมื่อทำการเพิ่มกำลังขึ้น ไปดังแสดงได้ดังตารางที่ 4.3 ซึ่งมุมของหยดน้ำที่ลดลงไปเกิดจากการออกซิเดชันกันระหว่างน้ำกับราดิคอลที่เป็นออกซิเจน โดยเมื่อทำการเปรียบเทียบกับตารางที่ 4.1 จะสังเกตได้ว่าที่กำลังของการกำเนิดความถี่ที่เป็น 150 W จะมีความแตกต่างของมุมอย่างเห็นได้ชัดเจนกล่าวคือจะลดลงจาก 25.6 องศา เหลือเพียง 19.8 องศา แต่ในกำลังของการกำเนิดความถี่มีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะปริมาณของออกซิเจนราดิคอลเกิดเพียงเท่านั้น

ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง RF-Power กับ Contact angle ในการทำทริตเมนต์ กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2) โดยใช้แก๊สอาร์กอนผสมกับแก๊สออกซิเจน

RF-Power (W)	150	200	250	300
Contact angle (Degree)	19.8	16.5	14.2	9.6

โดยในรูปที่ 4.10 เป็นการแสดงพฤติกรรมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวของแผ่นซิลิกอนเมื่อทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยที่ให้อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.3 L/min และออกซิเจนทริตเมนต์เป็นเวลา 10 นาที โดยใช้กำลังเป็น 300 W. ซึ่งจะมุมเป็น 9.6 องศา

รูปที่ 4.10 มุมสัมผัสที่ 9.6 องศา กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2)

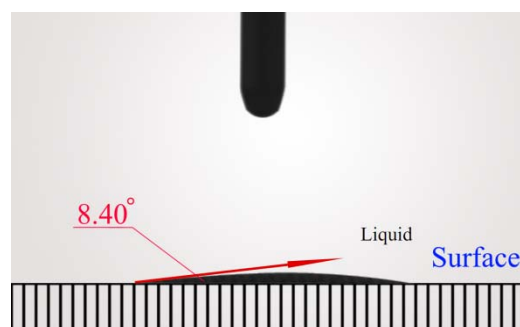
- ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวที่แผ่นซิลิกอน โดยการใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำออกซิเจนทริตเมนต์กับพื้นผิว โดยทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยที่ให้อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอน

กับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.3 L/min ตามลำดับ โดยคงที่ในกำลังของการกำเนิดความถี่ที่เป็น 300 W. โดยสิ่งที่จะปรับเปลี่ยนค่าเป็นเวลาในการทำออกซิเจนทรีตเมนต์ที่ 2 min, 4 min, 6 min, 8 min และ 10 min ซึ่งจากการทดลองพบว่ามุมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวมีค่าลดลงเมื่อทำการเพิ่มเวลาขึ้นไปดังแสดงได้ดังตารางที่ 4.4 ซึ่งมุมของหยดน้ำที่ลดลงไปเกิดจากการออกซิเดชันกันระหว่างน้ำกับราดิคอลที่เป็นออกซิเจน โดยเมื่อทำการเปรียบเทียบกับตารางที่ 4.2 จะสังเกตได้ว่ามีค่าที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งพอที่จะทำให้ทราบว่าเวลาสำหรับการทำทรีตเมนต์กับระบบดังกล่าวอาจไม่ส่งผลต่อราดิคอลที่เกิดขึ้นในระบบแต่อย่างใด

ตารางที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาทรีตเมนต์กับ Contact angle ในการทำทรีตเมนต์กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2) โดยใช้แก๊สอาร์กอนผสมกับแก๊สออกซิเจน

Time Treatment (min)	2	4	6	8	10
Contact angle (Degree)	17.1	15.6	12.8	10.3	8.4

โดยในรูปที่ 4.11 เป็นการแสดงพฤติกรรมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวของแผ่นซิลิกอนเมื่อทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยที่ให้อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.3 L/min และออกซิเจนทรีตเมนต์เป็นเวลา 10 นาที โดยใช้กำลังเป็น 300 W. ซึ่งจะมีมุมเป็น 8.4 องศา

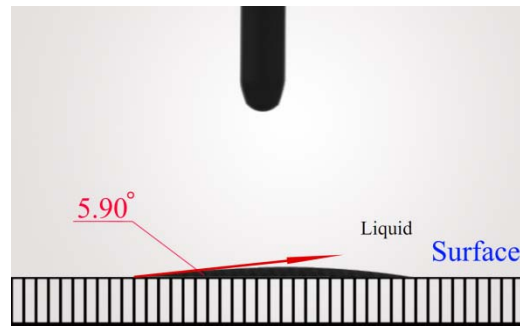
รูปที่ 4.11 มุมสัมผัสที่ 8.4 องศา กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2)

- 6) ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวที่แผ่นซิลิกอน โดยการใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำออกซิเจนทรีตเมนต์กับพื้นผิว โดยทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยที่ให้อำนาจของการกำเนิดความถี่ที่เป็น 300 W. และเวลาในการทำออกซิเจนทรีตเมนต์ที่ 10 min ทั้งคู่คงที่ ส่วนอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจนเป็น 0.1 L/min, 0.3 L/min และ 0.5 L/min ในขณะที่อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนเป็น 10 L/min ซึ่งจากการทดลองพบว่ามุมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวมีค่าลดลงเมื่อทำการอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจนขึ้นไปดังแสดงได้ดังตารางที่ 4.5 ซึ่งมุมของหยดน้ำที่ลดลงไปเกิดจากการออกซิเดชันกันระหว่างน้ำกับราดิคอลที่เป็นออกซิเจน ซึ่งผลจากการปรับปริมาณแก๊สออกซิเจนเพิ่มขึ้นจะส่งผลอย่างมากที่ทำให้มุมของหยดน้ำลดลงไปซึ่งมุมที่ลดลงไปนี้จะไปมีความสัมพันธ์กับปริมาณของออกซิเจนราดิคอลที่ยึดเกาะบนพื้นผิวที่เป็นผลมาจากการให้แก๊สออกซิเจนที่เพิ่มขึ้นทำให้การแตกตัวที่เพิ่มมากขึ้นจากการทำทรีตเมนต์ในระบบพลาสมาดังกล่าว

ตารางที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจนกับ Contact angle ในการทำทรีตเมนต์ กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2)

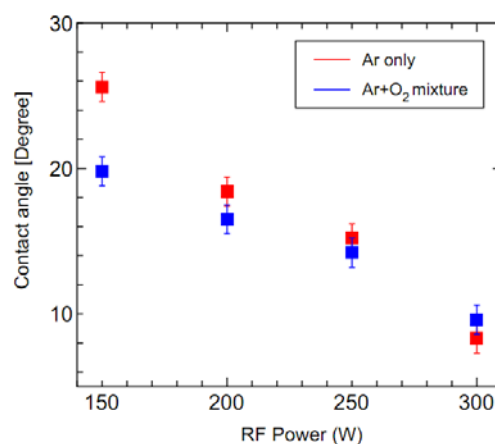
Oxygen gas flow rate (L/min)	0.1	0.3	0.5
Contact angle (Degree)	15.2	9.1	5.9

โดยในรูปที่ 4.12 เป็นการแสดงพฤติกรรมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวของแผ่นซิลิกอนเมื่อทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยให้อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.5 L/min และออกซิเจนทรีตเมนต์เป็นเวลา 10 นาที ใช้กำลังเป็น 300 W. ซึ่งจะมุมเป็น 5.9 องศา

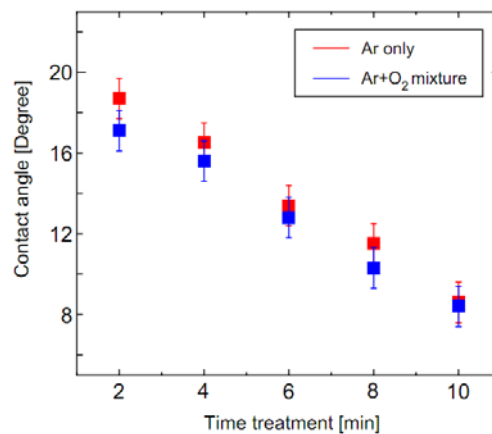
รูปที่ 4.12 มุมสัมผัสที่ 5.9 องศา กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2)

นอกจากนี้ได้นำผลดังกล่าวมาทำการสร้างกราฟเพื่อทำการเปรียบเทียบในเรื่องไขที่การปรับพารามิเตอร์ที่เหมือนกันจากรูปที่ 4.13 ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระหว่างการใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวที่อัตราการไหลเป็น 10 L/min กับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับแก๊สออกซิเจนที่อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.3 L/min โดยการเพิ่มกำลังของการกำเนิดความถี่ ในขณะที่เวลาในการทำออกซิเจนที่รีดเมนต์ที่ 10 นาที จะพบว่าที่กำลังของการกำเนิดความถี่ที่ 150 W. มีค่าที่แตกต่างกันมากอันเนื่องจากราดิคอลที่ไปเกาะอยู่กับพื้นผิว แต่เมื่อทำการเพิ่มกำลังของการกำเนิดความถี่เป็น 200 W., 250 W. และ 300 W. จะสังเกตได้ว่าจะมีค่าที่ใกล้เคียงกันระหว่างการใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับแก๊สออกซิเจน โดยที่มุมของหยดน้ำมีค่าลดลง ซึ่งพอที่จะทำให้ทราบว่า การเพิ่มกำลังของการกำเนิดความถี่จะทำให้เกิดราดิคอลเพิ่มมากขึ้น

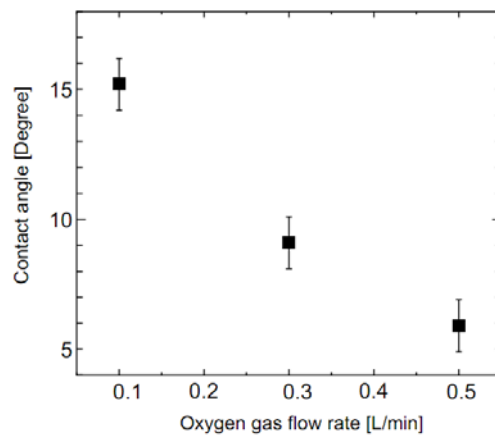
รูปที่ 4.13 เปรียบเทียบมุมสัมผัสของการใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเมื่อเปลี่ยน RF-Power กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2)

โดยในรูปที่ 4.14 เป็นการเปรียบเทียบระหว่างการใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียว กับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับแก๊สออกซิเจนที่อัตราการไหลเท่ากับรูปที่ 4.13 โดยการเพิ่มเวลาในการทำออกซิเจนทรีตเมนต์ ในขณะที่กำลังของการกำเนิดความถี่เป็น 300 W. จะพบว่าเมื่อทำการให้เวลาในการทำทรีตเมนต์มากขึ้นมุมของหยดน้ำก็จะลดลงมากด้วยทั้งเงื่อนไขที่เป็นการใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียว กับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับแก๊สออกซิเจน ซึ่งเกิดจากราดิคอลเช่นกัน แต่การเพิ่มเวลาดังกล่าวจะทำให้ราดิคอลเกิดขึ้นมากก็ตามแต่พบว่าจะทำให้เสียเวลาในการทำทรีตเมนต์โดยใช้เหตุ อันเนื่องจากที่น่าจะมีพารามิเตอร์ตัวอื่นมาทดแทนเวลาได้

รูปที่ 4.14 เปรียบเทียบมุมสัมผัสของการใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเมื่อเปลี่ยนเวลาในการทรีตเมนต์กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO₂)

โดยในรูปที่ 4.15 แสดงมุมของหยดน้ำเมื่อทำการปรับอัตราส่วนการไหลของแก๊สออกซิเจนเป็น 0.1, 0.3 และ 0.5 L/min ในขณะที่แก๊สอาร์กอนมีค่าเป็น 10 L/min โดยที่ กำลังของการกำเนิดความถี่เป็น 300 W. และเวลาสำหรับการทำทรีตเมนต์เท่ากับ 10 นาที จะพบว่าเมื่อเพิ่มปริมาณแก๊สออกซิเจนจะมีผลอย่างมากที่ทำให้มุมของหยดน้ำลดลง ซึ่งจะสัมพันธ์กันกับปริมาณของราดิคอลบนพื้นผิวโดยที่เป็นผลมาจากการให้อัตราการไหลของแก๊สออกซิเจนเพิ่มขึ้นทำให้การแตกตัวที่เพิ่มมากขึ้นของออกซิเจน และกลายเป็นออกซิเจนราดิคอลเข้าไปทำปฏิกิริยากับพื้นผิวที่เป็นแผ่นซิลิกอนอย่างมาก ทำให้มีผลกับมุมของหยดน้ำที่ลดลงอย่างสูง

รูปที่ 4.15 มุมสัมผัสเมื่อทำการปรับอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจน กับพื้นผิวซิลิกอน (SiO_2)

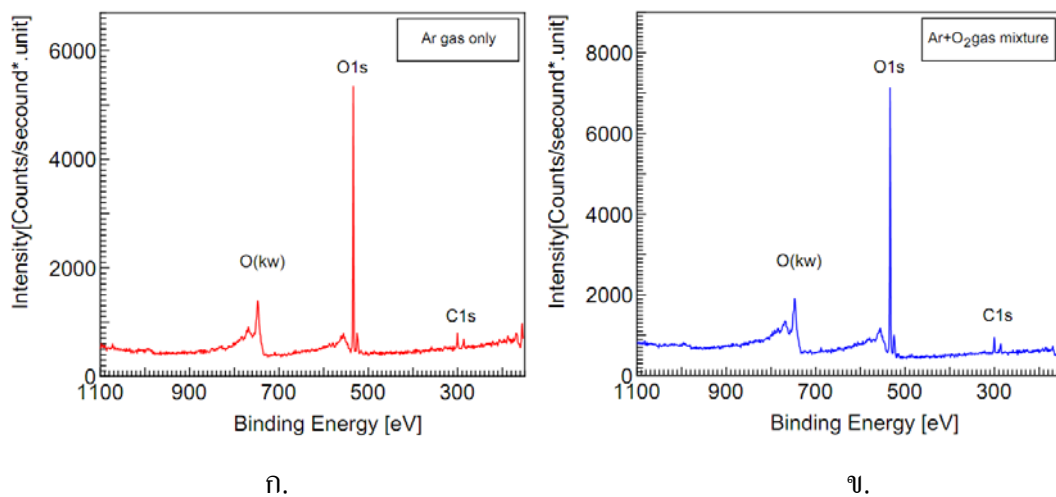
จากผลดังกล่าวในการทดสอบมุมของหยดน้ำจะมีค่าลดลงเมื่อทำการเพิ่มอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจน, เวลาในการทำทรีตเมนต์ และกำลังที่จ่ายเข้าระบบ ซึ่งจะพบว่ามี ความสัมพันธ์กับสมบัติความชอบน้ำที่เกิดขึ้น ซึ่งการทดสอบในขั้นตอนนี้สามารถที่จะ ยืนยันการเกิดราดิคอลลของออกซิเจนได้ อันเนื่องมาจากที่เมื่อพื้นผิวที่ได้รับการทรีตเมนต์ โดยพลาสมาจะทำให้อะตอม โมเลกุลต่างๆเกิดการแตกตัวเป็น ไอออนและราดิคอล นั้น หมายถึงเมื่อทำการให้แก๊สออกซิเจนเข้าไปในระบบจะทำให้แก๊สออกซิเจนเกิดการแตก ตัวกลายเป็นราดิคอลและไปอยู่ที่พื้นผิวของแผ่นซิลิกอน โดยเมื่อนำไปทดสอบกับมุม สัมผัสของหยดน้ำจะทำให้หยดน้ำทำปฏิกิริยากับออกซิเจนราดิคอล ซึ่งส่งผลให้มุมที่ เกิดขึ้นมีค่าที่แตกต่างกัน โดยที่ปริมาณของออกซิเจนราดิคอลที่เข้าไปยึดเกาะกับพื้นผิว มากจะทำให้มุมสัมผัสของหยดน้ำมีค่าที่น้อยลง

ซึ่งพบว่าเมื่อทำการปรับเปลี่ยนพารามิเตอร์ค่าต่างๆค่ามุมสัมผัสของหยดน้ำจะมีค่าต่ำสุด ที่เงื่อนไขการให้กำลังของการกำเนิดความถี่เป็น 300 W. เวลาสำหรับการทำทรีตเมนต์ เท่ากับ 10 นาที และอัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนเพียงเป็น 10 L/min และอัตราการ ไหลของออกซิเจนเป็น 0.5 L/min ซึ่งสามารถเงื่อนไขนี้ไปทำการทดลองวิเคราะห์ผลของ ปริมาณเคมีพื้นผิวที่เกิดขึ้นได้โดยใช้เครื่อง XPS ในลำดับต่อไป เพื่อทำการยืนยันถึงผล การเกิดราดิคอลในระบบ

4.2.2 การทดสอบชิ้นงานด้วย XPS จากการทำออกซิเจนทรีตเมนต์ของพื้นผิว SiO_2

โดยในที่นี้จะแบ่งการทดสอบออกเป็น 3 การทดสอบย่อยคือการวิเคราะห์สเปกตรัมของ Wide scan, O1s และ C1s จากเครื่อง XPS เพื่อวิเคราะห์ปริมาณของเคมีพื้นผิวที่เกิดขึ้นจากการใช้ระบบพลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำการทรีตเมนต์พื้นผิว ซึ่งมีเงื่อนไขเป็นการใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวที่อัตราการไหล 10 L/min กับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเมื่อแก๊สออกซิเจนมีอัตราการไหลที่ 0.5 L/min ในขณะที่แก๊สอาร์กอนมีอัตราการไหล 10 L/min โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

- 1) ทดสอบเคมีพื้นผิวแบบ wide scan กับพื้นผิวที่แผ่นซิลิกอน ในกรณีทั้งใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition สำหรับการทำทรีตเมนต์กับพื้นผิวซึ่งแสดงในรูปที่ 4.16 ก และ ข ซึ่งสังเกตได้ว่าทั้งสองเงื่อนไขของผลการทดลองจะมีพีคของ C1s, O1s และ O(kw) ที่ประมาณ 300 eV, 550 eV และ 760 eV ตามลำดับ ในปริมาณที่แตกต่างกัน

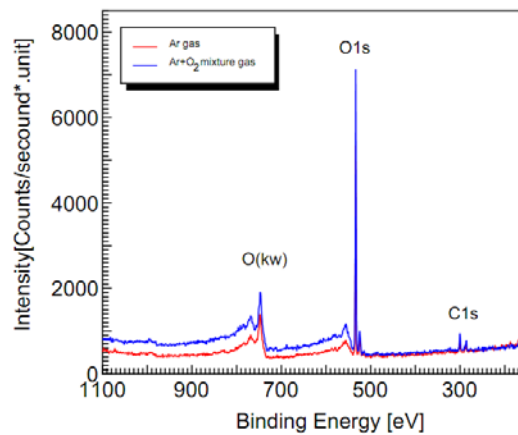

รูปที่ 4.16 สเปกตรัมของ wide scan ในพื้นผิวของซิลิกอน (SiO_2)

ก. แก๊สอาร์กอนอย่างเดียว

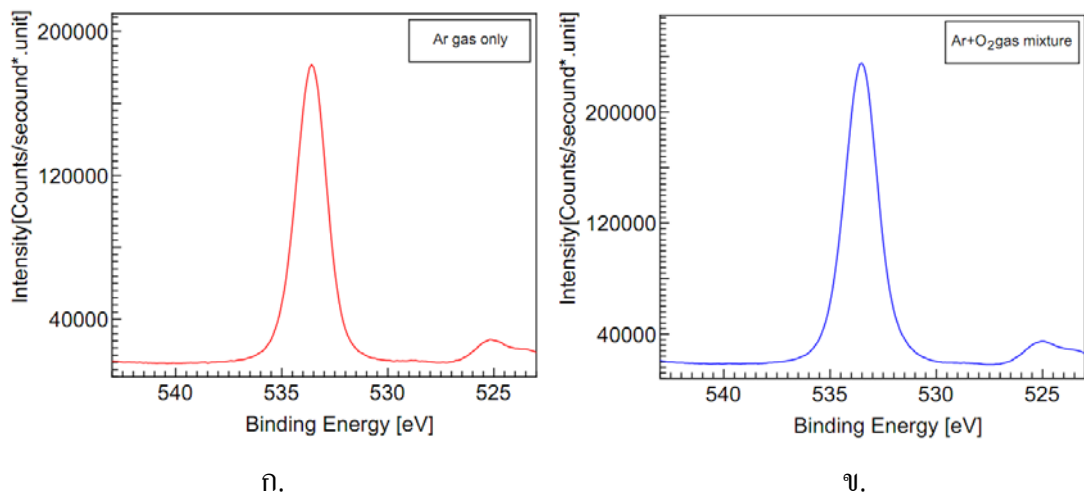
ข. แก๊สอาร์กอนผสมกับแก๊สออกซิเจน

จากรูปที่ 4.17 เป็นการเปรียบเทียบ wide scan สเปกตรัมในกรณีทั้งใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน พบว่าการใช้แก๊สผสมกันระหว่างแก๊สอาร์กอนกับแก๊สออกซิเจนจะทำให้มีปริมาณฟิคของ C1s, O1s และ O(kw) ที่มากกว่าการใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียว นั้นหมายถึงจะทำให้เกิดราดิคอลที่มากกว่าด้วย ซึ่งต้องไปทำการฟิตเส้นของ C1s กับ O1s เพื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดต่อไป

รูปที่ 4.17 การเปรียบเทียบสเปกตรัมของ wide scan บนพื้นผิวของซิลิกอน (SiO_2) เมื่อได้รับการทรีตเมนต์ด้วยแก๊สอาร์กอนและการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน

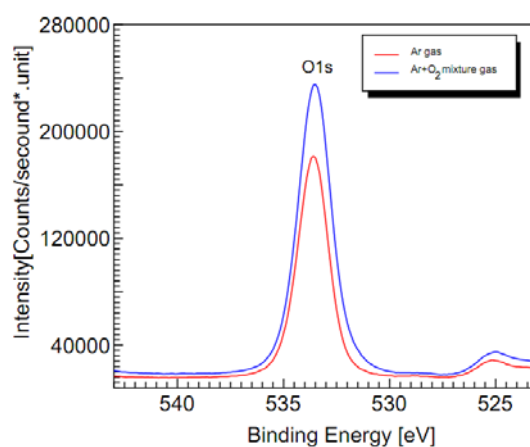
- 2) ทดสอบเคมีพื้นผิวแบบ O1s scan กับพื้นผิวที่แผ่นซิลิกอน ในกรณีทั้งใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition สำหรับการทำทรีตเมนต์กับพื้นผิวซึ่งแสดงในรูปที่ 4.18 ก และ ข ซึ่งสังเกตได้ว่าทั้งสองเงื่อนไขของผลการทดลองจะมีฟิคของ O1s ที่ประมาณ 533.5 eV ในปริมาณที่แตกต่างกัน

รูปที่ 4.18 สเปกตรัมของ O1s scan ในพื้นผิวของซิลิกอน (SiO_2)

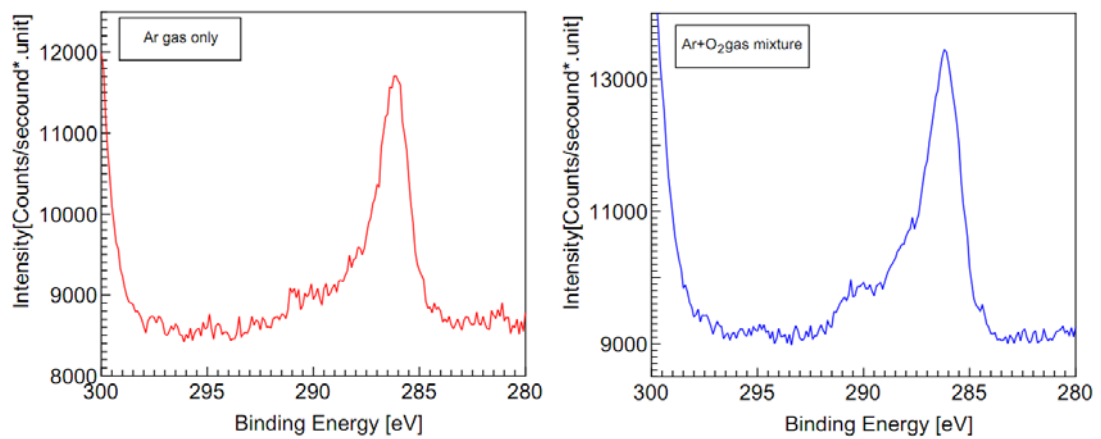
ก. แก๊สอาร์กอนอย่างเดียว ข.แก๊สอาร์กอนผสมกับแก๊สออกซิเจน

จากรูปที่ 4.19 เป็นการเปรียบเทียบ O1s scan สเปกตรัมในกรณีที่ใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน พบว่าการใช้แก๊สผสมกันระหว่างแก๊สอาร์กอนกับแก๊สออกซิเจนจะทำให้มีปริมาณพีคของ O1s มีปริมาณที่มากกว่าการใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียว โดยที่จะมีความแตกต่างของพีคประมาณ 30% นั้นหมายถึงจะทำให้เกิดออกซิเจนราดิคอลที่มากกว่า โดยที่ราดิคอลที่เกิดขึ้นจะเป็นผลมาจากกระบวนการพลาสมาที่ทำให้อะตอม โมเลกุล ของออกซิเจนแตกตัวและเข้าทำปฏิกิริยากับพื้นผิวซิลิกอน

รูปที่ 4.19 การเปรียบเทียบสเปกตรัมของ O1s scan บนพื้นผิวของซิลิกอน (SiO_2) เมื่อได้รับการทรีตเมนต์ด้วยแก๊สอาร์กอนและการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน

- 3) ทดสอบเคมีพื้นผิวแบบ C1s scan กับพื้นผิวที่แผ่นซิลิกอน ในกรณีทั้งใช้แก๊สอาร์กอน เพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition สำหรับการทำทรีตเมนต์กับพื้นผิวซึ่งแสดงในรูปที่ 4.20 ก และ ข ซึ่งสังเกตได้ว่าทั้งสองเงื่อนไขของผลการทดลอง จะมีพีคของ C1s ที่ประมาณ 286 eV ในปริมาณที่แตกต่างกัน

ก.

ข.

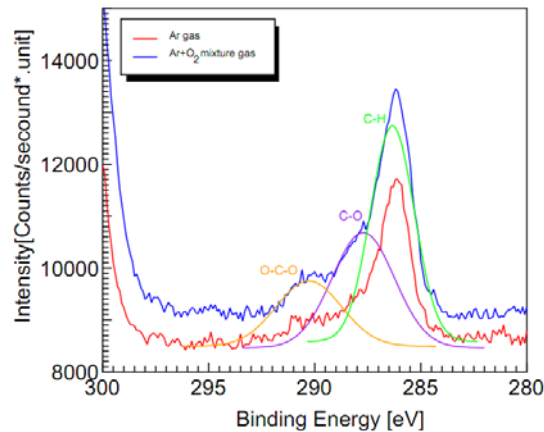
รูปที่ 4.20 สเปกตรัมของ C1s scan ในพื้นผิวของซิลิกอน (SiO₂)

ก. แก๊สอาร์กอนอย่างเดียว

ข. แก๊สอาร์กอนผสมกับแก๊สออกซิเจน

จากรูปที่ 4.21 เป็นการเปรียบเทียบ C1s scan สเปกตรัมในกรณีทั้งใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน พบว่าการใช้แก๊สผสมกันระหว่างแก๊สอาร์กอนกับแก๊สออกซิเจนจะทำให้มีปริมาณพีคของ C1s มีปริมาณที่มากกว่าการใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียว นอกจากนั้นในรูปดังกล่าวได้ทำ curve fitting โดยใช้ Gaussian-type distribution พบว่าในสเปกตรัมของ C1s ที่เกิดขึ้นประกอบไปด้วย 3 พีคส่วนประกอบคือ C-H, C-O และ O-C=O ที่ประมาณ 286 eV, 287 eV และ 290 eV [37, 38, 39] ตามลำดับ โดยที่ทั้ง C-H, C-O และ O-C=O มีความแตกต่างของพีคประมาณ 44%, 36% และ 20% ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบกับกรณีทั้งใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน และเป็นที่ยืนยัน

ว่าการทำพลาสมาในกระบวนการดังกล่าวจะทำให้เกิดราดิคอลจากกระบวนการแตกตัวระหว่างอิเล็กตรอน โมเลกุล และอะตอม โดยที่ออกซิเจนราดิคอลได้เข้าไปมีพันธะกับคาร์บอน ทำให้เกิดเป็นพันธะใหม่คือ C-O และ O-C=O ดังที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น

รูปที่ 4.21 การเปรียบเทียบสเปกตรัมของ C1s scan บนพื้นผิวของซิลิกอน (SiO_2) เมื่อได้รับการทรีตเมนต์ด้วยแก๊สอาร์กอนและการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน

4.3 การปรับปรุงพื้นผิวโดยใช้พลาสมา ลงพื้นผิวของ PEN

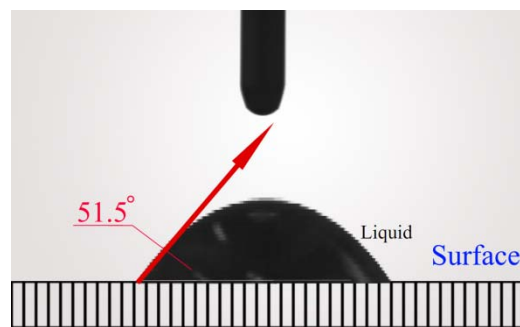
การปรับปรุงพื้นผิวในงานวิจัยชิ้นนี้จะใช้ก๊าซออกซิเจนกับอาร์กอนเป็นก๊าซหลักในการทำทรีตเมนต์ของพื้นผิวพลาสติกที่ยืดหยุ่นได้ โดยใช้เทคนิคพลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ซึ่งในงานวิจัยในส่วนนี้จะใช้พลาสติกชนิด PEN เป็นพื้นผิวสำหรับการวิเคราะห์ และใช้การทดสอบด้วยเครื่อง Contact angle meter และ XPS เพื่อวิเคราะห์ถึงพื้นผิวที่เปลี่ยนไปซึ่งแบ่งการทดสอบได้ดังนี้

4.3.1 การทดสอบชิ้นงานด้วย Contact angle meter จากการทำออกซิเจนทรีตเมนต์ของพื้นผิว PEN

การทดสอบชิ้นงานด้วย Contact angle meter เป็นการหาเงื่อนไขสำหรับการทำทรีตเมนต์ที่ดีที่สุดก่อนที่จะนำชิ้นงานไปทำการวิเคราะห์หาความแตกต่างของปริมาณเคมีที่เกิดขึ้นที่พื้นผิวของแผ่นซิลิกอนกับเครื่อง XPS ในลำดับถัดไป ซึ่งปริมาณเคมีที่แตกต่างกันเป็นผลเนื่องจากราดิคอลที่พื้นผิวไม่เท่ากันจากการทำทรีตเมนต์ โดยที่ออกซิเจนราดิคอลที่เกิดขึ้นบนพื้นผิวจะเข้าไปทำปฏิกิริยากับ

หยดน้ำที่เกิดขึ้นนั่นเอง โดยในที่นี้จะแบ่งการทดสอบออกเป็น 6 การทดสอบย่อยเพื่อดูผลความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติการชอบน้ำกับเงื่อนไขการปรับพารามิเตอร์ต่างๆของระบบพลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ได้ดังนี้

- 1) ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวพลาสติก PEN โดยที่ไม่ได้ใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition สำหรับการทำให้รีดเมนต์กับพื้นผิว ซึ่งจะพบว่ามุมของหยดน้ำประมาณ 51.5 องศาแสดงในรูปที่ 4.22

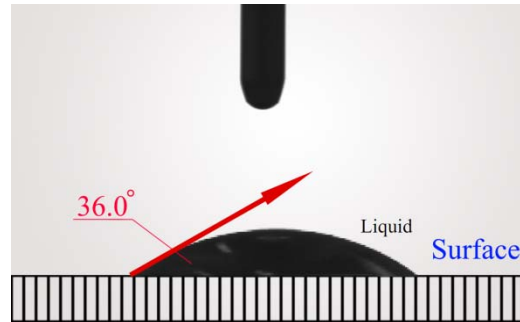
รูปที่ 4.22 มุมสัมผัสที่ 51.5 องศา กับพื้นผิวพลาสติก PEN

- 2) ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวพลาสติกแบบ PEN โดยการใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำให้รีดเมนต์กับพื้นผิว โดยที่ทำการปรับกำลังของการกำเนิดความถี่(RF-Power) เป็น 150 W, 200 W, 250 W และ 300 W ในขณะที่ใช้อัตราการไหลของก๊าซอาร์กอนเป็น 10 L/min และเวลาสำหรับการทำให้รีดเมนต์ที่ 5 นาที พบว่ามุมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวมีค่าลดลงเมื่อทำการเพิ่มกำลังขึ้นไปดังแสดงได้ดังตารางที่ 4.6 ซึ่งมุมของหยดน้ำที่ลดลงไปเกิดจากปรากฏการณ์ของการออกซิเดชันกันระหว่างน้ำกับราดิคอล

ตารางที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่าง RF-Power กับ Contact angle ในการทำให้รีดเมนต์กับพื้นผิวพลาสติก PEN โดยใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียว

RF-Power (W)	150	200	250	300
Contact angle (Degree)	61.8	41.1	39.3	36

โดยในรูปที่ 4.23 เป็นการแสดงพฤติกรรมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวของพื้นผิวพลาสติกแบบ PEN เมื่อใช้กำลังที่ 300 W. โดยที่มีมุมเป็น 36 องศา

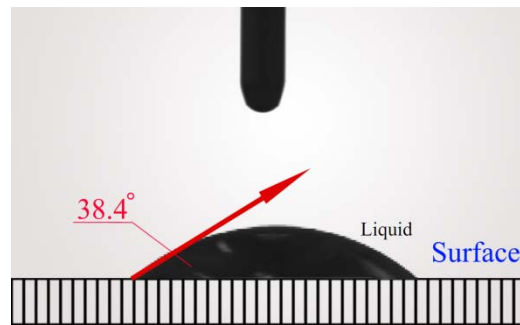
รูปที่ 4.23 มุมสัมผัสที่ 36 องศา กับพื้นผิวพลาสติก PEN

- 3) ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวพลาสติกแบบ PEN โดยการใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำทรีตเมนต์กับพื้นผิว โดยที่ทำการปรับเวลาของการทำออกซิเจนทรีตเมนต์เป็น 2 min, 4 min, 6 min และ 8 min ในขณะที่ใช้อัตราการไหลของก๊าซอาร์กอนเป็น 10 L/min และกำลังของการกำเนิดความถี่เป็น 300 W. พบว่ามุมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวมีค่าลดลงน้อยถึงน้อยมาก เมื่อทำการเวลาขึ้นไปดังแสดงได้ดังตารางที่ 4.7 โดยที่มุมของหยดน้ำนี้เกิดจากการออกซิเดชันกันระหว่างน้ำกับราดิคอล แต่จะสังเกตได้ว่าการใช้เวลาที่เพิ่มขึ้นของการทำทรีตเมนต์อาจจะทำให้เสียเวลาโดยใช้เหตุเนื่องจากที่มุมของหยดน้ำไม่ลดลงไปไม่มากพอเมื่อเทียบกับเวลาที่ต้องเสียไป อันเนื่องมาจากพันธะ โครงสร้างที่แข็งแกร่งของพลาสติกแบบ PEN และมีปริมาณของออกซิเจนที่ไม่เพียงพอที่จะทำปฏิกิริยากับพื้นผิวของพลาสติก

ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาการทรีตเมนต์กับ Contact angle ในการทำทรีตเมนต์กับพื้นผิวพลาสติก PEN โดยใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียว

Time Treatment (min)	2	4	6	8
Contact angle (Degree)	43.1	42.4	42.9	38.4

โดยในรูปที่ 4.24 เป็นการแสดงพฤติกรรมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวพลาสติกแบบ PEN เมื่อทำออกซิเจนทรีตเมนต์เป็นเวลา 8 นาที โดยที่มีมุมเป็น 38.4 องศา

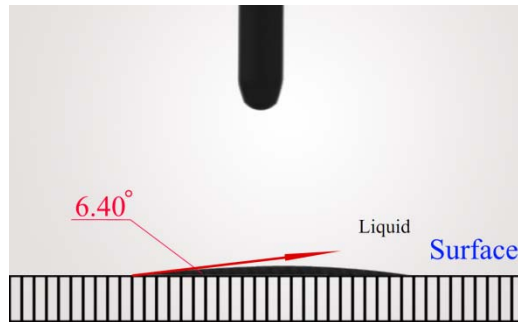
รูปที่ 4.24 มุมสัมผัสที่ 38.4 องศา กับพื้นผิวพลาสติก PEN

- 4) ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวพลาสติกแบบ PEN โดยการใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำออกซิเจนทรีตเมนต์กับพื้นผิว โดยทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยที่ให้อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.3 L/min ตามลำดับ นอกจากนี้ยังคงที่สำหรับเวลาในการทำออกซิเจนทรีตเมนต์ที่ 5 min แต่สิ่งที่จะปรับเปลี่ยนค่าเป็นกำลังของการกำเนิดความถี่ที่เป็น 150 W, 200 W, 250 W และ 300 W ซึ่งจากการทดลองพบว่ามุมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวมีค่าลดลงเมื่อทำการเพิ่มกำลังขึ้นไปดังแสดงได้ดังตารางที่ 4.8 ซึ่งมุมของหยดน้ำที่ลดลงไปเกิดจากการออกซิเดชันกันระหว่างน้ำกับราดิคอลที่เป็นออกซิเจน โดยเมื่อทำการเปรียบเทียบกับตารางที่ 4.6 จะสังเกตได้ว่ามีความแตกต่างของมุมอย่างเห็นได้ชัดเจนกล่าวคือจะลดลงจากประมาณ 36-61 องศา เหลือเพียง 6-9 องศา ในขณะที่กำลังของการกำเนิดความถี่มีค่าเท่ากัน ซึ่งอาจเป็นเพราะปริมาณของออกซิเจนราดิคอลได้เกิดขึ้นในระบบและทำปฏิกิริยากับพื้นผิวดังกล่าว

ตารางที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่าง RF-Power กับ Contact angle ในการทำทรีตเมนต์กับพื้นผิวพลาสติก PEN โดยใช้การผสมกันของแก๊สอาร์กอนและแก๊สออกซิเจน

RF-Power (W)	150	200	250	300
Contact angle (Degree)	9.3	9.3	8.8	6.4

โดยในรูปที่ 4.25 เป็นการแสดงพฤติกรรมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวพลาสติกแบบ PEN เมื่อทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยที่ให้อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.3 L/min และออกซิเจนที่รีดเมนต์เป็นเวลา 5 นาที โดยใช้กำลังเป็น 300 W. ซึ่งจะมุมเป็น 6.4 องศา

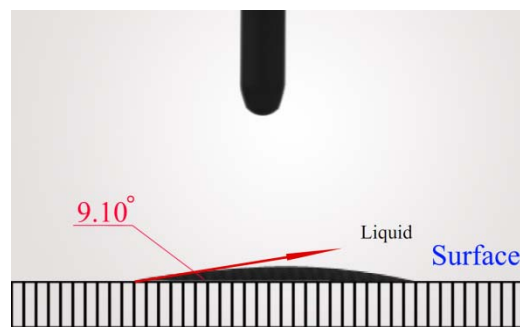
รูปที่ 4.25 มุมสัมผัสที่ 6.4 องศา กับพื้นผิวพลาสติก PEN

- 5) ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวพลาสติกแบบ PEN โดยการใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำออกซิเจนที่รีดเมนต์กับพื้นผิว โดยทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยที่ให้อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.3 L/min ตามลำดับ โดยคงที่ในกำลังของการกำเนิดความถี่ที่เป็น 300 W. โดยสิ่งที่จะปรับเปลี่ยนค่าเป็นเวลาในการทำออกซิเจนที่รีดเมนต์ที่ 2 min, 4 min, 6 min และ 8 min ซึ่งจากการทดลองพบว่ามุมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวมีค่าลดลงน้อยถึงน้อยมากเมื่อทำการเพิ่มเวลาขึ้นไปดังแสดงได้ดังตารางที่ 4.9 ซึ่งมีพฤติกรรมที่ใกล้เคียงกับตารางที่ 4.7 ในเงื่อนไขการให้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียว โดยมุมของหยดน้ำนี้เกิดจากการออกซิเดชันกันระหว่างน้ำกับราดิคอลที่เป็นออกซิเจน โดยเมื่อทำการเปรียบเทียบกับตารางที่ 4.7 จะสังเกตได้ว่ามีค่าที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือจะมีมุมที่ลดลงไปอย่างมากจากประมาณ 38-43 องศา เหลือเพียง 9-10 องศา ซึ่งเป็นสิ่งยืนยันว่าออกซิเจนราดิคอลได้เข้าไปยึดเกาะบนพื้นผิว PEN จากผลของการทดสอบหยดน้ำที่ลดลง

ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาทรีตเมนต์กับ Contact angle ในการทำทรีตเมนต์กับพื้นผิวพลาสติก PEN โดยใช้การผสมกันของแก๊สอาร์กอนและแก๊สออกซิเจน

Time Treatment (min)	2	4	6	8
Contact angle (Degree)	10.5	10.2	9.1	9.1

โดยในรูปที่ 4.26 เป็นการแสดงพฤติกรรมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวพลาสติกแบบ PEN เมื่อทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยที่ให้อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.3 L/min และออกซิเจนทรีตเมนต์เป็นเวลา 8 นาที โดยใช้กำลังเป็น 300 W. ซึ่งจะมุมเป็น 9.1 องศา

รูปที่ 4.26 มุมสัมผัสที่ 9.1 องศา กับพื้นผิวพลาสติก PEN

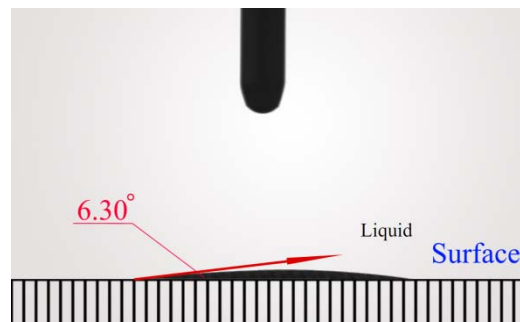
- 6) ทดสอบสมบัติการชอบน้ำที่พื้นผิวพลาสติกแบบ PEN โดยการใช้พลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำออกซิเจนทรีตเมนต์กับพื้นผิว โดยทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยที่ให้กำลังของการกำเนิดความถี่ที่เป็น 300 W. และเวลาในการทำออกซิเจนทรีตเมนต์ที่ 5 min ทั้งคู่คงที่ ส่วนอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจนเป็น 0.1 L/min, 0.3 L/min และ 0.5 L/min ในขณะที่อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนเป็น 10 L/min ซึ่งจากการทดลองพบว่ามุมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวมีค่าลดลงเมื่อทำการอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจนขึ้นไปดังแสดงได้ดังตารางที่ 4.10 ซึ่งจากการทดลองพบว่ามุมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวมีค่าลดลงเมื่อเพิ่มอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจนขึ้นไปดังแสดงได้ดังตารางที่ 4.5 โดยมุมของหยดน้ำที่ลดลงไปเกิดจากการออกซิเดชันกันระหว่างน้ำกับราดิคอลที่เป็นออกซิเจน ซึ่งผล

จากการปรับปริมาณแก๊สออกซิเจนเพิ่มขึ้นจะส่งผลอย่างมากที่ทำให้มุมของหยดน้ำลดลง และมุมที่ลดลงไปนี้จะไปมีความสัมพันธ์กับปริมาณของออกซิเจนราดคอลที่ยึดเกาะบนพื้นผิวที่เป็นผลมาจากการให้แก๊สออกซิเจนที่เพิ่มขึ้นทำให้การแตกตัวที่เพิ่มมากขึ้นจากการทำทรีตเมนต์ในระบบพลาสมาดังกล่าว

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจนกับ Contact angle ในการทำทรีตเมนต์ กับพื้นผิวพลาสติก PEN

Oxygen gas flow rate (L/min)	0.1	0.3	0.5
Contact angle (Degree)	15.3	10.3	6.3

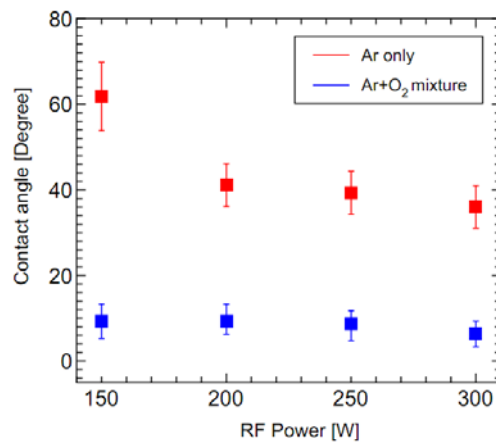
โดยในรูปที่ 4.27 เป็นการแสดงพฤติกรรมของหยดน้ำที่กระทำกับพื้นผิวพลาสติกแบบ PEN เมื่อทำการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน โดยให้อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.5 L/min และออกซิเจนทรีตเมนต์เป็นเวลา 5 นาที ใช้กำลังเป็น 300 W. ซึ่งจะมุมเป็น 6.3 องศา

รูปที่ 4.27 มุมสัมผัสที่ 6.3 องศา กับพื้นผิวพลาสติก PEN

นอกจากนี้ได้นำผลดังกล่าวมาทำการสร้างกราฟเพื่อทำการเปรียบเทียบในแง่ของการปรับพารามิเตอร์ที่เหมือนกัน จากรูปที่ 4.28 ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระหว่างการให้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวที่อัตราการไหลเป็น 10 L/min กับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับแก๊สออกซิเจนที่อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.3 L/min โดยการเพิ่มกำลังของการกำเนิดความถี่ ในขณะที่เวลาในการทำออกซิเจนทรีต

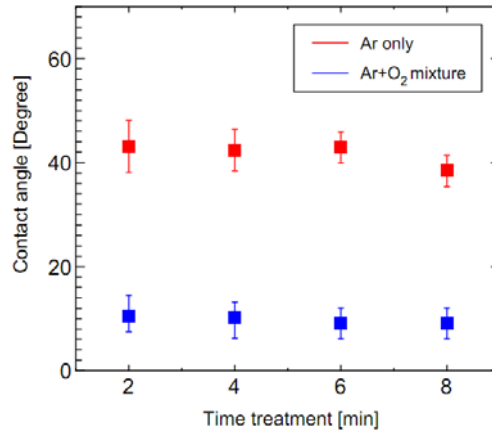
เมนต์ที่ 5 นาที จะพบว่าที่กำลังของการกำเนิดความถี่ที่ 150 W. มีค่าที่แตกต่างกันมากอันเนื่องจากราดิคอลที่ไปเกาะอยู่กับพื้นผิว แต่เมื่อทำการเพิ่มกำลังของการกำเนิดความถี่เป็น 200 W., 250 W. และ 300 W. จะสังเกตได้ว่าจะมีค่าที่ใกล้เคียงกันระหว่างการใส่แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับแก๊สออกซิเจน โดยที่มุมของหยดน้ำมีค่าลดลงที่น้อยมากหรือแทบไม่ลดลงเลย (ความแตกต่างกันประมาณ 25 องศา) ซึ่งพอที่จะทำให้ทราบว่า การเพิ่มกำลังของการกำเนิดความถี่จะไม่ส่งผลต่อราดิคอลบนพื้นผิวของ PEN เท่าใดนัก

รูปที่ 4.28 เปรียบเทียบมุมสัมผัสของการใส่แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเมื่อเปลี่ยน RF-Power กับพื้นผิวพลาสติก PEN

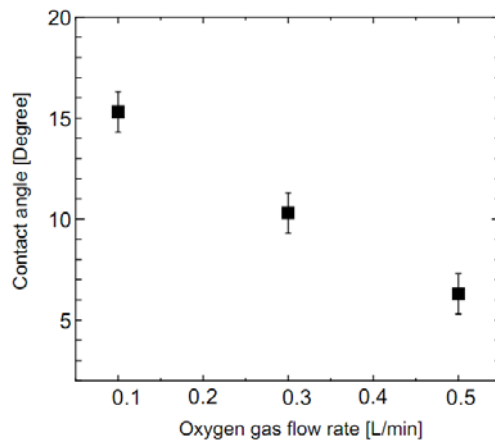
โดยในรูปที่ 4.29 เป็นการเปรียบเทียบระหว่างการใส่แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับแก๊สออกซิเจนที่อัตราการไหลเท่ากับรูปที่ 4.28 โดยการเพิ่มเวลาในการทำออกซิเจนที่รีดเมนต์ ในขณะที่กำลังของการกำเนิดความถี่เป็น 300 W. เมื่อสังเกตจากรูปที่ปรากฏพบว่าความแตกต่างของมุมระหว่างแก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับแก๊สออกซิเจน มีค่าแตกต่างของมุมที่สูงกันมาก โดยเฉลี่ยประมาณ 25 องศา เช่นเดียวกับกับรูปที่ 4.28 นอกจากนี้สังเกตได้อีกอย่างหนึ่งว่าเมื่อทำการเพิ่มเวลาสำหรับการทำรีดเมนต์จะไม่ส่งผลต่อมุมของหยดน้ำที่ลดลงได้นั้นคือเวลาในการทำพลาสมาที่รีดเมนต์จะไม่ส่งผลต่อสมบัติการชอบน้ำของพื้นผิวที่เป็นพลาสติกแบบ PEN โดยสมบัติการชอบน้ำนี้มีความสัมพันธ์กับปริมาณราดิคอลที่

เกิดขึ้นบนพื้นผิว โดยที่เมื่อทำการเพิ่มเวลาการทำทรีตเมนต์จะทำให้เสียเวลาโดยใช้เหตุอันเนื่องมาจากที่พารามิเตอร์ด้านเวลาไม่ส่งผลต่อการเกิดราดิกอลมากเท่าที่ควร โดยควรนำพารามิเตอร์ตัวอื่นมาทดแทนเวลาได้

รูปที่ 4.29 เปรียบเทียบมุมสัมผัสของการใช้แก๊สอาร์กอนเพียงอย่างเดียวกับการผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเมื่อเปลี่ยนเวลาในการทรีตเมนต์กับพื้นผิวพลาสติก PEN

โดยในรูปที่ 4.30 แสดงมุมของหยดน้ำเมื่อทำการปรับอัตราส่วนการไหลของแก๊สออกซิเจนในขณะที่แก๊สอาร์กอนมีค่าเป็น 10 L/min โดยที่กำลังของการกำเนิดความถี่เป็น 300 W. และเวลาสำหรับการทำทรีตเมนต์เท่ากับ 10 นาที สังเกตได้ว่าเมื่อทำการเพิ่มอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจนจะส่งผลถึงมุมของหยดน้ำลดลง จะพบว่าเมื่อเพิ่มปริมาณแก๊สออกซิเจนจะมีผลอย่างมากที่ทำให้มุมของหยดน้ำลดลง ซึ่งจะสัมพันธ์กับปริมาณของราดิกอลบนพื้นผิวโดยที่เป็นผลมาจากการให้อัตราการไหลของแก๊สออกซิเจนเพิ่มขึ้นทำให้การแตกตัวที่เพิ่มมากขึ้นของออกซิเจน และกลายเป็นออกซิเจนราดิกอลเข้าไปทำปฏิกิริยากับพื้นผิวที่เป็นพลาสติกชนิด PEN อย่างมาก ทำให้มีผลกับมุมของหยดน้ำที่ลดลงอย่างสูง

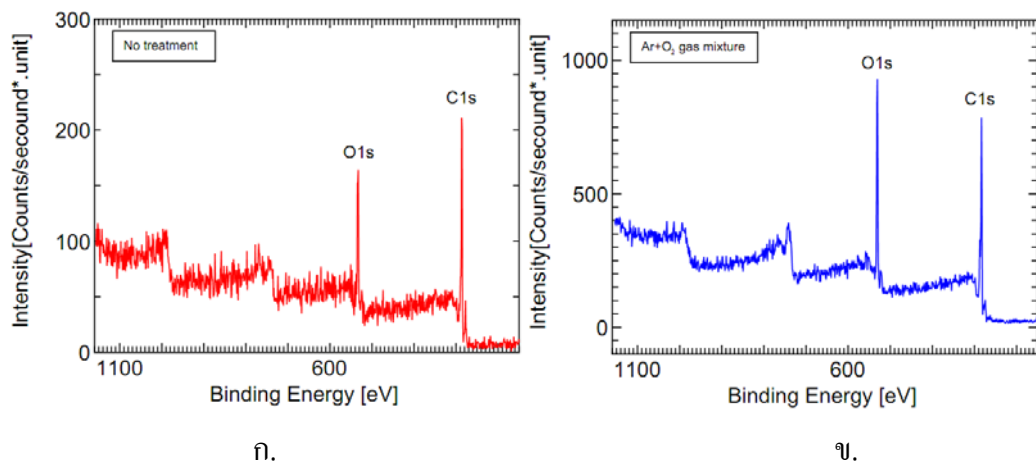
รูปที่ 4.30 มุมสัมผัสเมื่อเปลี่ยนอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจนบนพื้นผิวพลาสติก PEN

จากผลดังกล่าวในการทดสอบมุมของหยดน้ำจะมีค่าลดลงเมื่อทำการเพิ่มอัตราการไหลของแก๊สออกซิเจน, เวลาในการทำทรีตเมนต์ และกำลังที่จ่ายเข้าระบบ ซึ่งจากการทดสอบในขั้นตอนนี้สามารถที่จะยืนยันการเกิดราดิคอลของออกซิเจนได้ อันเนื่องมาจากที่เมื่อพื้นผิวที่ได้รับการทรีตเมนต์โดยพลาสมาจะทำให้อะตอม โมเลกุลต่างๆเกิดการแตกตัวเป็นไอออนและราดิคอล นั้นหมายถึงเมื่อทำการให้แก๊สออกซิเจนเข้าไปในระบบจะทำให้แก๊สออกซิเจนเกิดการแตกตัวกลายเป็นราดิคอลและไปอยู่ที่พื้นผิวของแผ่นพลาสติกแบบ PEN โดยเมื่อนำไปทดสอบกับมุมสัมผัสของหยดน้ำจะทำให้หยดน้ำ (H_2O) ทำปฏิกิริยากับราดิคอลของแก๊ส ออกซิเจน (O radical) ซึ่งส่งผลให้มุมที่เกิดขึ้นมีค่าที่แตกต่างกัน โดยที่ปริมาณของออกซิเจนราดิคอลที่เข้าไปยึดเกาะกับพื้นผิวมากจะทำให้มุมสัมผัสของหยดน้ำมีค่าน้อยลง แต่จะสังเกตได้จากรูปที่ 4.28 และ 4.29 ที่เมื่อทำการเพิ่มกำลังการทำพลาสมาและเวลาที่ใช้ในการทรีตเมนต์จะไม่ส่งผลกับมุมของหยดน้ำที่จะลดลง นั่นคือการปรับเปลี่ยนพารามิเตอร์ทั้งสองตัวนี้จะไม่ส่งผลกับการเพิ่มปริมาณของออกซิเจนราดิคอลเท่าที่ควร แต่ในทางกลับกันที่สังเกตได้จากรูปที่ 4.30 ที่ให้อัตราการไหลของออกซิเจนเพิ่มขึ้นจะส่งผลอย่างมากกับมุมของหยดน้ำที่ลดลง นั่นหมายถึงปริมาณที่เพิ่มขึ้นของออกซิเจนราดิคอลด้วย และโดยการวิเคราะห์กราฟดังกล่าวพอที่จะสรุปได้ว่าเงื่อนไขที่สมควรที่จะทำการวิเคราะห์ปริมาณเคมีพื้นผิวของพลาสติก PEN จากการทำทรีตเมนต์นี้ควรจะใช้ค่ากำลังของการกำเนิดความถี่เป็น 300 W, เวลาในการทำ ทรีตเมนต์ 5 นาที และอัตราการไหลของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเป็น 10 L/min และ 0.5 L/min ตามลำดับ

4.3.2 การทดสอบชิ้นงานด้วย XPS จากการทำออกซิเจนพริตเมนต์ของพื้นผิวพลาสติก PEN

โดยในที่นี้จะแบ่งการทดสอบออกเป็น 3 การทดสอบย่อยคือการวิเคราะห์สเปกตรัมของ Wide scan, O1s และ C1s จากเครื่อง XPS เพื่อวิเคราะห์ปริมาณของเคมีพื้นผิวที่เกิดขึ้นจากการใช้ระบบพลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำการพริตเมนต์พื้นผิวกับการที่ไม่ทำการพริตเมนต์ของแผ่นพลาสติก PEN ซึ่งจะให้เห็นถึงปริมาณของเคมีพื้นผิวที่แตกต่างกันเพื่อจะได้ยืนยันการเกิดราดิคอลที่พื้นผิวจากการทำพลาสมา โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

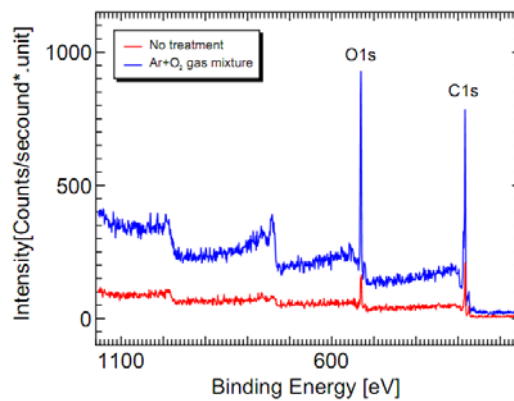
- 1) ทดสอบเคมีพื้นผิวแบบ wide scan กับพื้นผิวพลาสติก PEN การไม่พริตต์เมนต์กับการใช้ระบบพลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำการพริตต์เมนต์พื้นผิว ที่ใช้การผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเมื่อแก๊สออกซิเจนมีอัตราการไหลที่ 0.5 L/min ในขณะที่แก๊สอาร์กอนมีอัตราการไหล 10 L/min ซึ่งแสดงในรูปที่ 31 ก และ ข โดยสังเกตได้ว่าทั้งสองเงื่อนไขของผลการทดลองจะมีพีคของ C1s และ O1s ที่ประมาณ 300 eV และ 550 eV ตามลำดับ ในปริมาณที่แตกต่างกัน

รูปที่ 4.31 สเปกตรัมของ wide scan ในพื้นผิวของพลาสติก PEN

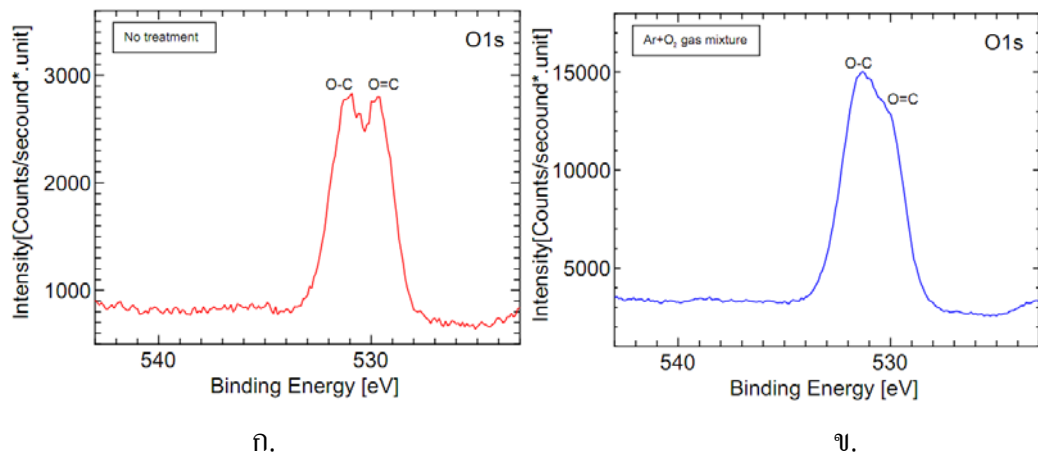
ก. ไม่ได้รับการพริตต์เมนต์ ข.แก๊สอาร์กอนผสมกับแก๊สออกซิเจน

จากรูปที่ 4.32 เป็นการเปรียบเทียบ wide scan สเปกตรัมในกรณีที่ไม่ทำการทรีตเมนต์กับการใช้ออกซิเจนพลาสมาทรีตเมนต์ พบว่าการใช้ออกซิเจนพลาสมาทรีตเมนต์ทำให้มีปริมาณพีคของ C1s และ O1s ที่มากกว่าการไม่ทำการทรีตเมนต์ในปริมาณที่มากนั้นหมายถึงจะทำให้เกิดราดิคอลที่พื้นผิวมากกว่า โดยขั้นตอนการวิเคราะห์ในลำดับถัดไปจะใช้การฟิตเส้นของ C1s กับ O1s เพื่อวิเคราะห์ในรายละเอียด

รูปที่ 4.32 การเปรียบเทียบสเปกตรัมของ wide scan บนพื้นผิวพลาสติก PEN เมื่อไม่ได้รับการทรีตเมนต์กับการทรีตเมนต์ด้วยผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน

- 2) ทดสอบเคมีพื้นผิวแบบ O1s scan กับพื้นผิวพลาสติก PEN การไม่ทรีตเมนต์กับการใช้ระบบพลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำการทรีตเมนต์พื้นผิว ที่ใช้การผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเมื่อแก๊สออกซิเจนมีอัตราการไหลที่ 0.5 L/min ในขณะที่แก๊สอาร์กอนมีอัตราการไหล 10 L/min ซึ่งแสดงในรูปที่ 4.33 ก และ ข ซึ่งสังเกตได้ว่าทั้งสองเงื่อนไขของผลการทดลองจะมีพีคของ O1s สององค์ประกอบด้วยกันคือ O-C และ O=C ที่ประมาณ 531.5 eV และ 530.5 eV [40] ตามลำดับในปริมาณที่แตกต่างกัน

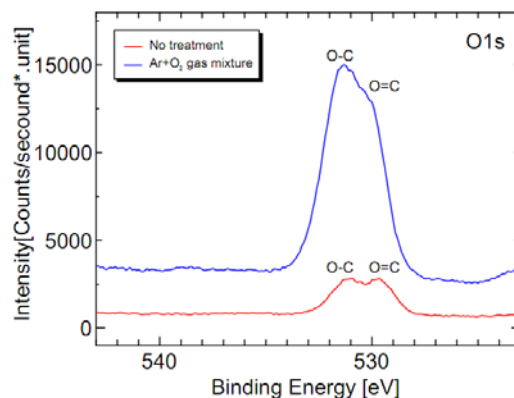

รูปที่ 4.33 สเปกตรัมของ O1s scan ในพื้นผิวของพลาสติก PEN

ก. ไม่ได้รับการทรีตเมนต์

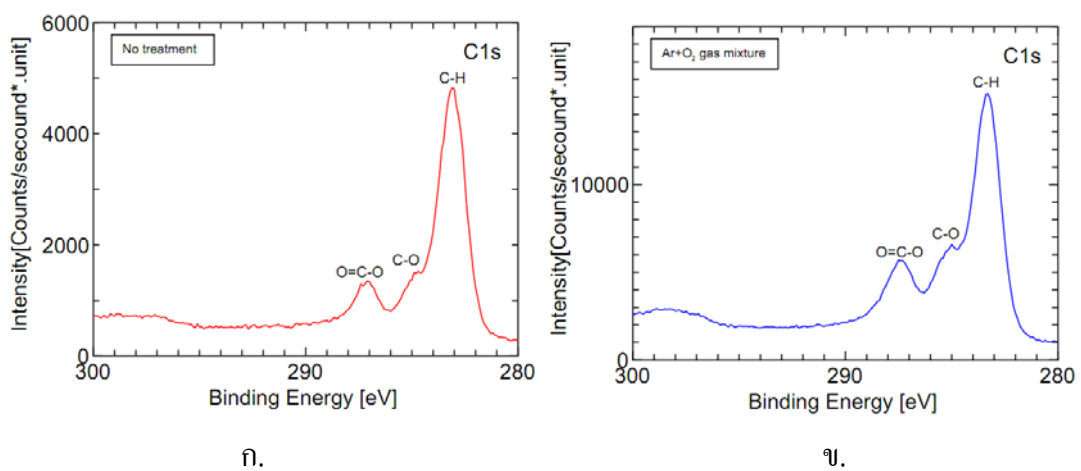
ข. แก๊สอาร์กอนผสมกับแก๊สออกซิเจน

จากรูปที่ 4.34 เป็นการเปรียบเทียบ O1s scan สเปกตรัมในกรณีที่ไม่ทำการทรีตเมนต์กับการใช้ออกซิเจนพลาสมาทรีตเมนต์ พบว่าการใช้ออกซิเจนพลาสมาทรีตเมนต์ทำให้มีปริมาณพีคของ O1s ที่มากกว่าการไม่ทำการทรีตเมนต์ในปริมาณที่มากทั้งสององค์ประกอบ โดยที่จะมีความแตกต่างของพีคประมาณ 70% นั้นหมายถึงจะทำให้เกิดออกซิเจนราดิคอลที่พื้นผิวสูงมาก และทำให้องค์ประกอบ O-C ของ O1s มีปริมาณมากกว่าองค์ประกอบ O=C ทำให้เป็นที่ชัดเจนว่ามีออกซิเจนราดิคอลเกิดขึ้นในปริมาณที่สูงมาก ซึ่งราดิคอลที่เกิดขึ้นและเข้ากระทำกับพื้นผิวของ PEN จะเป็นผลมาจากกระบวนการพลาสมาที่ทำให้อะตอม โมเลกุล ของออกซิเจนแตกตัว

รูปที่ 4.34 การเปรียบเทียบสเปกตรัมของ O1s scan บนพื้นผิวพลาสติก PEN เมื่อไม่ได้รับการทรีตเมนต์กับการทรีตเมนต์ด้วยผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน

- 3) ทดสอบเคมีพื้นผิวแบบ C1s scan กับพื้นผิวพลาสติก PEN ที่ไม่ทำการทรีตเมนต์กับการใช้ระบบพลาสมาแบบ Low-pressure high-frequency plasma chemical vapor deposition ทำการทรีตเมนต์พื้นผิว โดยใช้การผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจนเมื่อแก๊สออกซิเจนมีอัตราการไหลที่ 0.5 L/min ในขณะที่แก๊สอาร์กอนมีอัตราการไหล 10 L/min ซึ่งแสดงในรูปที่ 4.35 ก และ ข โดยสังเกตได้ว่าทั้งสองเงื่อนไขของผลการทดลองจะมีพีคของ C1s แบ่งเป็นสามองค์ประกอบคือ C-H, C-O และ O=C-O ที่บริเวณสเปกตรัมประมาณ 283-284 eV, 285-286 eV และ 287-288 eV [41, 42] ในปริมาณที่แตกต่างกัน

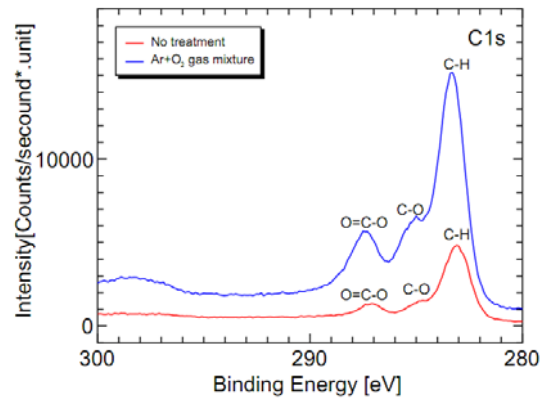
รูปที่ 4.35 สเปกตรัมของ wide scan ในพื้นผิวของพลาสติก PEN

ก. ไม่ได้รับการทรีตเมนต์

ข. แก๊สอาร์กอนผสมกับแก๊สออกซิเจน

จากรูปที่ 4.36 เป็นการเปรียบเทียบ C1s scan สเปกตรัมในกรณีที่ไม่ทำการทรีตเมนต์กับการใช้ออกซิเจนพลาสมาทรีตเมนต์ พบว่าการใช้ออกซิเจนพลาสมาทรีตเมนต์ทำให้มีปริมาณพีคของ O1s ที่มากกว่าการไม่ทำการทรีตเมนต์ในปริมาณที่มากทั้งสามองค์ประกอบ โดยที่จะมีความแตกต่างของพีคระหว่างพื้นผิวไม่ทำการทรีตเมนต์กับการใช้ออกซิเจนพลาสมาทรีตเมนต์ประมาณ 30% ขององค์ประกอบ C-O และ O=C-O แต่ค่าความแตกต่างที่องค์ประกอบ C-H (C-C) จะประมาณ 68% อันเนื่องจากการเกิดพันธะในตัวเองจากผลของพลาสมา โดยผลดังกล่าวเป็นที่ชัดเจนว่าการทำพลาสมาในกระบวนการดังกล่าวจะทำให้เกิดราดิคอล และ O atom จากกระบวนการแตกตัวระหว่าง

อิเล็กตรอน โมเลกุล และอะตอม โดยที่ออกซิเจนราดิคอลเหล่านี้ได้เข้าไปมีพันธะกับคาร์บอนที่เกิดจากโครงสร้างทางเคมีของพลาสติก PEN ซึ่งทำให้เกิดเชื่อมโยงพันธะของ C-O, O-C=O และ C-H กับออกซิเจนราดิคอลที่เกิดจากกระบวนการพลาสมา

รูปที่ 4.36 การเปรียบเทียบสเปกตรัมของ C1s scan บนพื้นผิวพลาสติก PEN เมื่อไม่ได้รับการทรีตเมนต์กับการทรีตเมนต์ด้วยผสมกันของแก๊สอาร์กอนกับออกซิเจน